

การศึกษาข่าวลือกับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย

หวานใจ ณ พัทลุง

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต

วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

สารนิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาข่าวลือกับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต

วันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2558

.....
นางสาวหวานใจ ณ พัทลุง
ผู้วิจัย

.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัลลภา ปิติสันต์,
Ph.D.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัลลภา รุ่งเรือง,
Ph.D.

ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
รองศาสตราจารย์อรรณพ ต้นละม้าย, Ph.D.
คณบดี

วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิน ระวังวงศ์,
Ph.D.

กรรมการสอบสารนิพนธ์

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์รวิน ระวิวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขเนื้อหา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จ ทำให้สารนิพนธ์มีความสมบูรณ์ พร้อมกันนี้ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พลิศา รุ่งเรือง กรรมการสอบ ที่กรุณาให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการปรับปรุงเนื้อหาและเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานวิจัย เพื่อให้มีความครอบคลุมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้สูงสุด

นอกจากนี้ ขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่า เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ บิดา มารดา สมาชิกในครอบครัว และครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุน อบรมสั่งสอน และประสิทธิ์ประสาทวิชา รวมถึงหน่วยงานต่างๆ ที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และเป็นเอกสารอ้างอิงในการดำเนินงานวิจัย ตลอดจนเพื่อนๆ ทุกคนที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่อยู่ในแวดวงตลาดทุนไทย หรือผู้ที่สนใจ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้

หวานใจ ณ พัทลุง

การศึกษาข่าวลือกับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย

THE STUDY OF RUMORS AND THEIR INFLUENCE ON INVESTORS' DECISION IN THAI
BOURSE

หวานใจ ฅ พัทลุง 5750122

กจ.ม.

คณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัลลภา ปิติสันต์, Ph.D., ผู้ช่วยศาสตราจารย์
พลิศารุ่งเรือง, Ph.D., ผู้ช่วยศาสตราจารย์รวิน ระวิวงศ์, Ph.D.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาช่องทางการรับข่าวสารของนักลงทุน และอิทธิพล
ของข่าวลือกับการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย โดยศึกษาในรูปแบบของการวิจัย
เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal/
Conversational Interview) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนรายย่อยในตลาดหุ้นไทย จำนวน 10 คน และเจ้าหน้าที่การตลาด
จำนวน 5 คน รวมทั้งหมด 15 คน

การศึกษานี้พบว่า นักลงทุนรายย่อยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเน้นการลงทุนระยะยาว
และนิยมซื้อขายหุ้นผ่านระบบ Internet Trading โดยมีช่องทางการรับข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุน
จากโบรกเกอร์หรือเจ้าหน้าที่การตลาดเป็นส่วนใหญ่ และรับข่าวลือเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหุ้น
จากไลน์กลุ่มที่เกี่ยวกับการลงทุน โดยข่าวลือเหล่านั้นมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหุ้นของนัก
ลงทุนส่วนใหญ่ แต่มีอิทธิพลในระดับน้อยเท่านั้น ซึ่งนักลงทุนจะพิจารณาความน่าเชื่อถือของข่าว
ลือจากแหล่งที่มาหรือผู้ให้ข่าว หรือตรวจสอบความถูกต้องของข่าวลือเพิ่มเติมจากแหล่งที่เชื่อถือได้
ก่อนตัดสินใจลงทุน

คำสำคัญ : ข่าวลือ/ ข่าวไม่เป็นทางการ/ หุ้น/ ตลาดหุ้น/ ตลาดหลักทรัพย์

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อ	ค
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูปภาพ	ช
บทที่ 1	1
บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.5 นิยามคำศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2	5
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเงินพฤติกรรม	5
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสาร	7
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับข่าวลือ	8
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับสถานการณ์ในการตัดสินใจ	10
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
บทที่ 3	15
วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 กลุ่มตัวอย่าง	15
3.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง	15
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	15
3.4 วิธีการสัมภาษณ์	16
3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	17
บทที่ 4	18
ผลการวิจัย	
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ถูกสัมภาษณ์	18

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของพฤติกรรมการลงทุนในหุ้น	19
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของพฤติกรรมการรับข่าวสาร	19
4.4 การวิเคราะห์การตัดสินใจลงทุนของผู้สัมภาษณ์	21
4.1 การวิเคราะห์การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับข่าวลือแก่นักลงทุน	22
บทที่ 5 อภิปรายผล สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	23
5.1 การอภิปรายผล	23
5.2 สรุปผลการวิจัย	26
5.3 ข้อเสนอแนะ	27
บรรณานุกรม	29
ประวัติผู้วิจัย	30

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
2.1	ตารางแสดงตัวอย่างข้าวลือในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	9
4.1	ตารางแสดงแหล่งข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหุ้น	20
4.2	ตารางแสดงแหล่งข่าวลือที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในตลาดหุ้น	20
4.3	ตารางแสดงเกณฑ์การพิจารณาความน่าเชื่อถือของข่าวลือ	21

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพ		หน้า
1.1	ภาพแสดงการเปรียบเทียบขนาดของตลาดเงิน ตลาดทุน และตลาดตราสารหนี้	1
1.2	ภาพอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ในประเทศระยะเวลา 12.5 ปี (2003-1H2015)	2

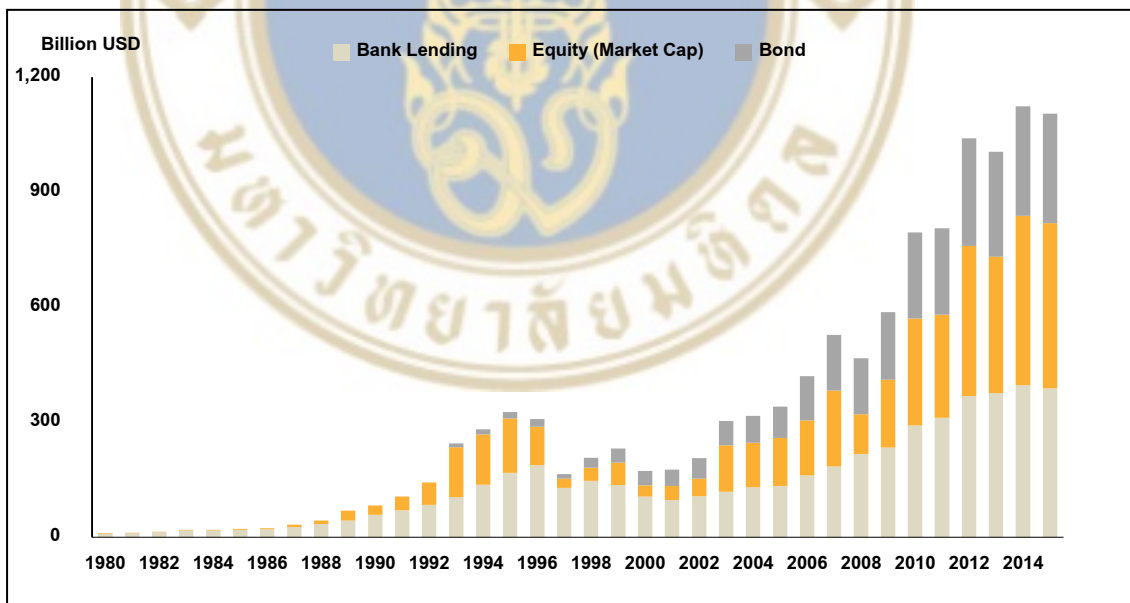

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

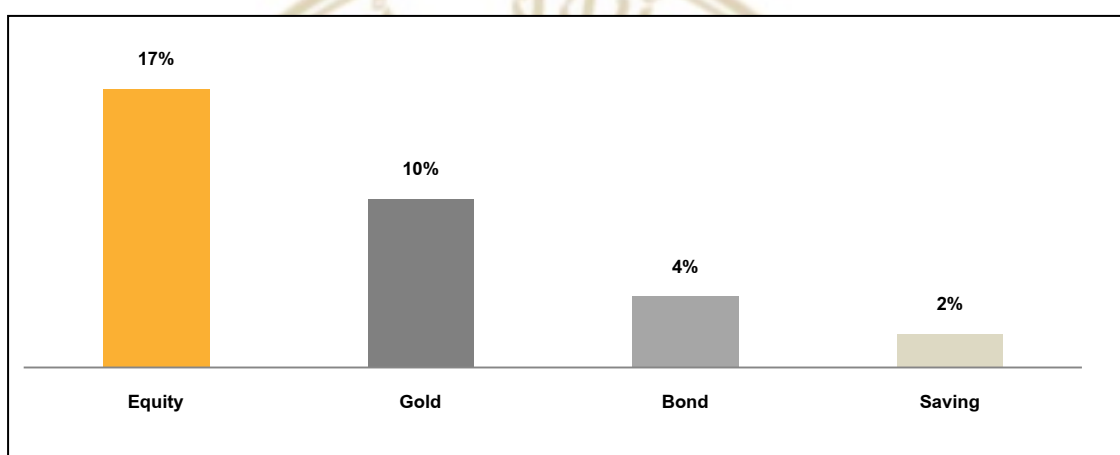
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นแหล่งเงินทุนที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในปัจจุบัน เมื่อเปรียบเทียบกับตลาดพันธบัตรและสินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ โดย 6 เดือนแรกของปี 2015 ตลาดหลักทรัพย์ฯ มีมูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization) 431 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งคิดเป็น 110% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ในขณะที่สินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ มีมูลค่า 388 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และตลาดตราสารหนี้ มีมูลค่า 285 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตลาดทุนมีขนาดใหญ่เทียบเท่ากับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศและมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่องในอนาคต ดังแสดงในภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 ภาพแสดงการเปรียบเทียบขนาดของตลาดเงิน ตลาดทุน และตลาดตราสารหนี้
ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือตลาดหุ้น มีอัตราผลตอบแทนสูงกว่าการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น โดยระยะเวลากว่า 12 ปีที่ผ่านมา หุ้นให้ผลตอบแทนเฉลี่ยที่ 17% ซึ่งสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับสินทรัพย์ประเภททองคำ ตราสารหนี้ และเงินฝาก ดังแสดงในภาพที่ 1.2 สิ่งเหล่านี้ทำให้ตลาดหุ้นมีเสน่ห์และเป็นที่น่าสนใจของนักลงทุนทุกประเภทให้เข้ามาแสวงหากำไร โดยเฉพาะนักลงทุนรายย่อยในประเทศ ซึ่งในปี 2015 มีสัดส่วนมูลค่าการซื้อขายสะสมถึง 56%

มูลค่าซื้อขายเฉลี่ยต่อวันในครั้งแรกปี 2015 อยู่ที่ 1,443 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (47,698 ล้านบาท) สูงสุดในภูมิภาคอาเซียน แม้ภาวะเศรษฐกิจและตลาดทุนโลกมีความผันผวนทำให้มีการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนไปมาระหว่างประเทศตั้งแต่ช่วงต้นปี

ภาพที่ 1.2 ภาพอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ในประเทศระยะเวลา 12.5 ปี (2003-1H2015)

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการลงทุนในตลาดหุ้นขึ้นอยู่กับราคาหุ้นที่เปลี่ยนแปลงขึ้นลงตลอดเวลา ซึ่งจะถูกกำหนดจากปัจจัยมากมาย ได้แก่ ผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน สภาพเศรษฐกิจ การเมือง รวมทั้งสิ่งที่ไม่เป็นทางการหรือข่าวลือที่เกิดขึ้น

ทั้งนี้ ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ได้แก่ 1) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ถือเป็นปัจจัยโดยตรงที่ส่งผลกระทบต่อจิตวิทยาของนักลงทุนมากที่สุด ซึ่งครอบคลุมถึงสภาพคล่องทางเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การผลิตและความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ 2) ปัจจัยทางการเมือง นโยบายของภาครัฐที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ 3) ปัจจัยที่มีความไม่แน่นอน ภัยธรรมชาติรุนแรง การก่อการร้าย และปัจจัยเกี่ยวกับตลาดหุ้นและบริษัทจดทะเบียน เช่น นโยบายข่าวเกี่ยวกับผู้บริหาร และข่าวลือต่างๆ

จะเห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นและการตัดสินใจของนักลงทุนมีความสอดคล้องกัน ซึ่งก่อนที่นักลงทุนจะตัดสินใจเลือกลงทุนในหุ้นหรือหลักทรัพย์ใดนั้น จะต้องทำการประเมินผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ โดยการแสวงหาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเหล่านั้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุน จากผลการวิจัยของ สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ (พฤติกรรมผู้บริโภคและภาพพจน์ของตลาดหลักทรัพย์ 2531 : 129) พบว่า นักลงทุนให้ความเชื่อถือกับแหล่งข่าวสารมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ข้อมูลที่เสนอโดยตลาดหลักทรัพย์ฯ ข้อมูลที่เสนอโดยบริษัทสมาชิก และข้อมูลที่เสนอโดยบริษัทจดทะเบียน ส่วนข้อมูลที่เสนอโดยสื่อมวลชนไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วารสารทางธุรกิจ ตลอดจนรายการวิทยุ โทรทัศน์ ได้รับความเชื่อถือไม่มากนัก แต่กลับเป็นข้อมูลที่นักลงทุนเคยได้รับและนำมาใช้ในระดับที่มากกว่าข้อมูลปฐมภูมิ

ด้วยเทคโนโลยีการสื่อสารที่พัฒนาอย่างรวดเร็วในปัจจุบันส่งผลให้มีช่องทางการเผยแพร่ข่าวสารเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งสะดวก รวดเร็ว และกระจายวงกว้างมากขึ้น ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media) และแอปพลิเคชันสนทนา ได้แก่ LINE WhatsApp Viber Skype และ Messenger Apps ต่างๆ ซึ่งเป็นที่นิยมของคนทุกช่วงอายุ

อย่างไรก็ตาม ช่องทางการสื่อสารใหม่ๆ เหล่านี้ทำให้เกิดการส่งต่อข้อมูลข่าวสารที่ง่าย รวดเร็ว และเผยแพร่ในวงกว้าง ซึ่งเป็นทั้งเรื่องจริงบ้างและไม่จริงบ้าง ในแวดวงตลาดทุนก็เช่นเดียวกัน ข่าวสารที่ถูกต่อกันมาอาจเป็นข่าวลือที่ยังไม่ได้รับการพิสูจน์ และหากเป็นเรื่องสำคัญ อาจส่งผลกระทบต่อราคาหุ้น หรือตลาดหุ้นเกิดความผันผวนจากความตื่นตระหนกของนักลงทุน ดังนั้น การศึกษาข่าวลือกับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย จึงมีความน่าสนใจยิ่งกว่าเป็นอย่างยิ่ง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาช่องทางการรับข่าวสารของนักลงทุน และอิทธิพลของข่าวลือกับการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาข่าวลือกับผลกระทบต่อราคาหุ้นของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย ในครั้งนี้จะเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์นักลงทุนรายย่อย และเจ้าหน้าที่การตลาด เพื่อให้ได้มุมมองจากทั้งผู้ซื้อและผู้ขายหลักทรัพย์

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงช่องทางการรับข่าวสารการลงทุนใหม่ๆ ของนักลงทุน และอิทธิพลของข่าวลือที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย

1.5 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ตลาดหลักทรัพย์ หรือตลาดหุ้น หมายถึง สถาบันทางการเงินที่จัดตั้งเพื่อเป็นสื่อที่ช่วยส่งเสริมการระดมทุนแก่ธุรกิจที่ต้องการขยายกิจการ โดยทำหน้าที่เป็นแหล่งกลางสำหรับพบปะกันระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย เพื่อทำการแลกเปลี่ยนซื้อขายหลักทรัพย์ทางการลงทุน

1.5.2 หุ้น หมายถึง หลักทรัพย์ที่แสดงความเป็นเจ้าของส่วนหนึ่งในบริษัท ราคาหุ้นจะเปลี่ยนแปลงตามผลประกอบการของบริษัทและสถานะตลาด

1.5.3 นักลงทุน หมายถึง ผู้ที่ต้องการลงทุนโดยหวังผลตอบแทนเป็นกำไรจากการลงทุน

1.5.4 ข่าวลือ หมายถึง เรื่องที่เผยแพร่ออกไปโดยยังไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าเป็นเรื่องจริง

1.5.5 เจ้าหน้าที่การตลาด หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลบัญชีการลงทุนของลูกค้าด้วยการให้ข้อมูล คำปรึกษา รับและส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ ติดตามและรายงานผลการซื้อขายหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นให้ลูกค้าทราบ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาข่าวลือกับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเงินพฤติกรรม
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสาร
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับข่าวลือ
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับสถานการณ์ในการตัดสินใจ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเงินพฤติกรรม

การตัดสินใจและพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นของนักลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการเงินพฤติกรรม (Behavioral Finance) ซึ่งเป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการนำเอาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางสังคม อารมณ์ และความรู้สึกของมนุษย์มาอธิบายการตัดสินใจของนักลงทุนในสถานการณ์ต่างๆ รวมถึงผลกระทบของการตัดสินใจดังกล่าวที่มีต่อราคาสินทรัพย์ในแต่ละช่วงเวลา

การเงินพฤติกรรมแสดงให้เห็นข้อโต้แย้งเกี่ยวข้องกับสมมติฐานประสิทธิภาพของตลาดทุน (Efficient Market Hypothesis) พร้อมทั้งอธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้ตลาดทุนไร้ประสิทธิภาพด้วยสาเหตุในด้านจิตวิทยา เช่น พฤติกรรมตอบสนองมากเกินไปหรือน้อยเกินไป (Over-react and Under-react) พฤติกรรมแห่ตามกัน (Herding Effect) และพฤติกรรมการซื้อขายที่ไม่อ้างอิงปัจจัยพื้นฐาน (Noise Trading) เป็นต้น ดังนั้น การเงินพฤติกรรมจะทำให้ให้นักลงทุนเข้าใจและทราบถึงพฤติกรรมการลงทุนที่ไม่สมเหตุสมผล โดยพฤติกรรมการตัดสินใจที่ผิดพลาดของนักลงทุนมีสาเหตุสำคัญมาจากอคติ (Bias) ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1.1 อคติที่เกิดจากความพึงพอใจ (Preferences) ได้แก่

2.1.1.1 Present Bias อคติประเภทนี้เกิดจากการที่นักลงทุนให้น้ำหนักกับปัจจุบันมากกว่าอนาคต เช่น การจับจ่ายใช้สอยที่มากเกินไปจนเกินความจำเป็นในปัจจุบัน ทำให้ไม่มีเงินสะสมเก็บไว้ใช้ช่วงเกษียณ ซึ่งอคตินี้อาจนำไปสู่ช่องทางการหาผลประโยชน์ของตัวกลาง เช่น นำเสนอโปรแกรมชั้นผ่อนสินค้าผ่านบัตรเครดิต เพื่อกระตุ้นการบริโภคในปัจจุบันของลูกค้าให้มากขึ้น

2.1.1.2 Procrastination เป็นอคติของนักลงทุนที่เกิดจากการผัดผ่อนละเลย ไม่ได้ใจค้นคว้าหาข้อมูล เช่น นักลงทุนตัดสินใจลงทุนโดยไม่ศึกษาถึงประเภทและความหลากหลายของหลักทรัพย์และบริการให้ละเอียด ซึ่งอาจเป็นช่องโหว่ทำให้ตัวกลางนำเสนอเฉพาะหลักทรัพย์และบริการที่มีค่าบริหารจัดการสูง

2.1.2 อคติที่เกิดจากความเชื่อ (Beliefs) เกิดจากความเชื่อของนักลงทุนโดยอ้างอิงข้อมูลเพียงบางส่วน หรือ บางช่วงเวลา และนำข้อมูลที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสั้นๆ นี้ไปใช้คาดการณ์เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (Over Extrapolation) ซึ่งตัวกลางอาจใช้ช่องทางการเปรียบเทียบการลงทุนโดยการเปิดเผยข้อมูลของหลักทรัพย์และบริการเพียงบางส่วน เช่น เลือกเปิดเผยผลการดำเนินงานช่วงสั้นๆ ของกองทุนรวมเฉพาะช่วงตลาดขาขึ้น ซึ่งอาจทำให้นักลงทุนคาดหวังว่าผลการดำเนินงานในอนาคต จะเป็นไปตามผลการดำเนินงานช่วงระยะเวลาสั้นๆ ในอดีตตามที่ตัวกลางเปิดเผย เป็นต้น

2.1.3 อคติที่เกิดจากกระบวนการตัดสินใจ (Decision-Making Rule) เป็นอคติที่เกิดจากกระบวนการตัดสินใจที่มีข้อจำกัดหรือง่ายเกินไป เช่น นักลงทุนอาจใช้เกณฑ์การจัดการสินทรัพย์ โดยกระจายการลงทุนในสินทรัพย์แต่ละประเภทในสัดส่วนที่เท่ากันๆ (Naïve Diversification) แบ่งเป็นลงทุนในตราสารทุนร้อยละ 50 และตราสารหนี้ร้อยละ 50 ซึ่ง สัดส่วนการลงทุนดังกล่าว อาจไม่ใช่สัดส่วนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสถานะ เพศ และอายุของนักลงทุน

นอกจากนั้น อคติที่เกิดจากกระบวนการตัดสินใจ อาจเกิดจากการที่นักลงทุนเลือกลงทุนในสินค้าและบริการที่มีความคุ้นเคย หรือเคยลงทุนมาก่อน (Familiar Products) เช่น ลงทุนในหุ้นของบริษัทที่ตนเองทำงานอยู่ หรือลงทุนเฉพาะในหุ้นของประเทศตัวเองเท่านั้น ซึ่งจากงานวิจัยพบว่า พฤติกรรมดังกล่าวมักเกิดขึ้นกับนักลงทุนในกลุ่มตลาดเกิดใหม่ เช่น อินเดีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และไทย โดยตัวกลางอาจใช้วิธีการออกสินค้าและบริการที่เชื่อมโยงกับหุ้นในประเทศมากกว่าหุ้นในต่างประเทศ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักลงทุนกลุ่มนี้

อคติที่เกิดจากกระบวนการตัดสินใจ ยังอาจพบได้ในกรณีที่นักลงทุนออมและกู้เงินในเวลาเดียวกัน ซึ่งมักพบในกลุ่มนักลงทุนที่แบ่งเงินออกเป็นหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ เช่น ผู้ลงทุนออมเงินในธนาคารที่ให้ผลตอบแทนร้อยละ 3 ต่อปีทุกเดือน เพื่อการศึกษาของลูก หรือไว้ใช้ในยามเกษียณ ในขณะที่เขากู้ยืมเงินธนาคารและมีภาระดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายใน อัตราร้อยละ 6 ต่อปี ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว เขาควรสะสมเรื่องเงินกู้ยืมให้เรียบร้อยก่อน แต่อคติทำให้เขาตัดสินใจผิดพลาด โดยอคติที่นำไปสู่การจัดสรรเงินแบบ Goal-based นี้เรียกว่า Mental Accounting เนื่องจากอคติที่กล่าวข้างต้น สามารถนำไปสู่ความผิดพลาดในการตัดสินใจและส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของนักลงทุนได้ ดังนั้น นักลงทุนจึงควรเฝ้าระวัง และสังเกตสัญญาณการเกิดอคติของตนเอง

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสาร

ในการแสวงหาข่าวสารของบุคคล สิ่งที่เป็นต่อการค้นหาข่าวสาร (Chen & Hemon, 1982: 52-53) ได้แบ่งประเภทของแหล่งข่าวสารไว้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ 1) กลุ่มบุคคล ได้แก่ เพื่อน ญาติ หรือบุคคลใกล้ชิด เป็นต้น ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นจากความคิดและประสบการณ์ของแต่ละปัจเจกบุคคล 2) กลุ่มสถาบัน ได้แก่ โรงเรียน ห้องสมุด ศาสนา บริษัท ห้างร้านในวงธุรกิจหรือรัฐบาล และ 3) สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือรูปแบบสื่อต่างๆ เป็นต้น

ชาร์ลส์ แอตกิน (Charles Atkin, 1973) กล่าวว่า บุคคลจะเลือกรับข่าวสารใดจากสื่อมวลชนนั้น ขึ้นอยู่กับการคาดคะเนเปรียบเทียบกับผลรางวัลตอบแทน (Reward Value) กับการลงทุนลงแรง (Expenditures) และพันธะผูกพัน (Liabilities) ที่จะตามมา ถ้าผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับสูงกว่าการลงทุนลงแรง หรือต้องใช้ความพยายามที่จะรับรู้หรือทำความเข้าใจแล้วบุคคลย่อมแสวงหาข่าวสารนั้น (Information Seeking) แต่ถ้าผลประโยชน์ที่ได้รับน้อยกว่าการลงทุนลงแรง บุคคลก็อาจจะเฉยเมยต่อข่าวสารนั้น (Information Ignoring) ในกรณีที่บุคคลเห็นว่า การรับข่าวสารนั้นจะก่อให้เกิดพันธะผูกพัน เช่น ทำให้เกิดความไม่พอใจ ไม่สบายใจ หรือความไม่แน่ใจมากขึ้น ก็อาจจะใช้วิธีหลีกเลี่ยงข่าวสารนั้น (Information Avoidance) ในบางครั้งถ้าหากว่าความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงหรือไม่รับข่าวสารต้องลงทุนลงแรงมากกว่า บุคคลอาจจะต้องยอมรับข่าวสารนั้นทั้งๆ ที่ไม่เต็มใจ (Information Yielding)

ความต้องการข่าวสารนั้น เกิดจากความไม่รู้หรือไม่แน่ใจ (Uncertainty) ของปัจเจกบุคคลใน 2 ประการ โดยประการแรก คือ การมองเห็นความไม่สอดคล้องต้องกันระหว่างระดับความรู้ของปัจเจกบุคคลขณะนั้นกับระดับความต้องการที่อยากรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายนอก (Extrinsic Uncertainty) ยังเป็นเรื่องที่สำคัญที่ยังอยากมีความรู้ความเข้าใจสูง

ประการที่สอง คือ การมองเห็นความไม่สอดคล้องต้องกันระหว่างความรู้ที่มีอยู่ของปัจเจกบุคคลขณะนั้นกับความรู้ตามเป้าหมายที่ต้องการซึ่งกำหนดโดยระดับความสนใจส่วนบุคคลของปัจเจกบุคคลนั้นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Intrinsic Uncertainty)

นักลงทุนมีการติดตามข้อมูลข่าวสารนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุน เพื่อไม่ให้เกิดผลขาดทุนจากการซื้อขายหลักทรัพย์และให้เกิดกำไรจากการซื้อขายแทน ผลประโยชน์ที่ได้รับย่อมมากกว่าการลงทุนลงแรงติดตามข้อมูลข่าวสาร ส่วนการที่จะเลือกติดตามรับรู้ข้อมูลข่าวสารใดก็ขึ้นอยู่กับนักลงทุนต้องการหรือสนใจข้อมูลข่าวสารใด รวมถึงข้อมูลข่าวสารใดที่เกิดขึ้นแต่ตนเองยังไม่รู้ ไม่เข้าใจ หรือขาดความชัดเจนก็จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุน โดยส่วนใหญ่แล้วนักลงทุนจะเลือกรับรู้หรือติดตามข่าวสารที่จะกระทบต่อหลักทรัพย์ที่ตนเองถือครองอยู่ รวมทั้งหลักทรัพย์ที่ตนเองสนใจซื้อขายด้วย

2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับข่าวลือ

ข่าวลือ คือ การรายงานเรื่องราวที่แพร่กระจายไปอย่างกว้างขวาง โดยไม่รู้แหล่งที่มา หรือ ข่าวลือ เป็นความพยายามร่วมกันที่จะค้นหาความหมาย หรือความจริง โดยช่องทางการสื่อสารทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ข่าวลือจะพัฒนาในสื่อที่ไม่เป็นทางการ (การสื่อสารระหว่างบุคคล) ข่าวลือจะผ่านไปทีโน่นทีนี้ หากจุดพาดักแน่นอนไม่ได้ (พัชนี เษยจรยา เมตตา กฤตวิทย์ ธีรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ : แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์)

ช่องทางของข่าวลือ ไม่เคยเป็นที่เปิดเผยต่อสาธารณชน หรือเปิดเผยอย่างเป็นทางการ โดยที่ข่าวลือส่งผ่านช่องทางการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ อาจกล่าวได้ว่า ข่าวลือ คือ ผลของข่าวสารจากช่องทางการสื่อสารที่เป็นทางการที่ไม่กระจ่างแจ้งเพียงพอ

โดยธรรมชาติของข่าวลือมักปรากฏออกมาในยามที่สถานการณ์คลุมเครือ คึงเครียด หรือมีปัญหา อาจเป็นเพราะในสถานการณ์เช่นนี้ ทำให้คนมีช่องทางวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง และมีพฤติกรรมที่ออกมาในรูปแบบที่ไม่กระจ่างชัด

ดูแซท (Dauzat, 1919) เฟชเทอร์ (Fechter, 1934) โรส (Rose, 1940) และแคปโลว์ (Caplow, 1947) กล่าวว่า ข่าวลืออาจยุติได้โดยการพิสูจน์ความจริงหรือมีการปฏิเสธข่าวนั้นจากช่องทางการสื่อสารที่เป็นทางการ แต่คนเรายังฟังข่าวลืออีกก็คงเนื่องด้วยสาเหตุที่ว่าข่าวจากแหล่งข่าวที่น่าเชื่อถือมากกว่านี้มีไม่พอนั่นเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่เกิดความตึงเครียดต่อเหตุการณ์หนึ่งๆ ความเครียดจะลดลงทันทีที่มีคำอธิบายที่พอจะเชื่อถือได้จากช่องทางการสื่อสารที่เป็นทางการ หรือแม้ว่ามีการปฏิเสธข่าวนั้นอย่างเป็นทางการแล้วก็ตาม ข่าวลือก็ยังคงอยู่ได้ อย่างน้อยก็

ยังอยู่ในความนึกคิดของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าข่าวนั้นดูว่าน่าเชื่อถือกว่าคำประกาศของทางการและในหลายๆ สถานการณ์คนเราไม่มีโอกาสพิสูจน์ความจริง และข่าวลือดูน่าเชื่อถือในสถานการณ์ที่ไม่มี การพิสูจน์ คนเรามักจะทึกทักเอาว่าเรื่องราวเป็นเช่นนั้นเช่นนี้ เพราะเห็นว่าคนทั่วไปมีความเชื่อดังกล่าว ทั้งนี้ ขอยกตัวอย่างข่าวลือในตลาดหลักทรัพย์ฯ ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงตัวอย่างข่าวลือในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

พาดหัวข่าว	ข่าวลือ	ผลกระทบที่เกิดขึ้น
ปล่อยข่าวลือทุบหุ้น บ่าย เดียงตื่นข่าวอียูคว่ำบาตร ไทย นะเก็บแบงก์-รับเหมา หนี้การบิน (โพสต์ทูเดย์ วันที่ 3 ธันวาคม 2558)	กระแสข่าวลือที่ส่งผ่านสื่อสังคมออนไลน์แพร่สะพัดว่าสหภาพยุโรป (อียู) คว่ำบาตรไทยทุกด้าน จนกว่าจะเดินหน้าเลือกตั้งสำเร็จ	ตลาดหุ้นผันผวนสูง ดัชนีขึ้นสูงสุด 1,364.96 จุด แต่กลับปิดใกล้จุดต่ำสุดของวันที่ 1,339.45 จุด ลดลง 17.56 จุด หรือ 1.29% ด้วยมูลค่าการซื้อขาย 37,211.05 ล้านบาท โดยพอร์ตหลักทรัพย์ทั้ง 1,764 ล้านบาท สถาบันในประเทศขาย 500 ล้านบาท ขณะที่ต่างประเทศซื้อ 18 ล้านบาท และนักลงทุนในประเทศซื้อ 2,245 ล้านบาท
WHA แพนดิ่ง 5% ลือ หึ่งหุ้นใหญ่ทั้งสมยศปิดไม่จริง (ข่าวหุ้น วันที่ 20 พฤศจิกายน 2558)	นายสมยศ อนันตประยูร ประธานคณะกรรมการ และนางสาวจริพร จารุกรสกุล ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ในฐานะกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่ของ WHA มีการเทขายหุ้น	นักลงทุนเกิดความไม่มั่นใจและเทขายหุ้น WHA ออกมา จนทำให้ราคาหุ้น WHA ปรับตัวลดลงแรงกว่า 5.16% ปิดตลาดที่ราคา 2.94 บาท หรือลดลง 0.16 บาท โดยระหว่างวันราคาหุ้นได้ปรับลดลงต่ำสุดที่ 2.86 บาท ด้วยมูลค่าการซื้อขายหนาแน่น 1,085.33 ล้านบาท

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงตัวอย่างข่าวลือในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ต่อ)

พาดหัวข่าว	ข่าวลือ	ผลกระทบที่เกิดขึ้น
“เอเจดี” วอลุ่ม-ราคาพุ่ง 8% ลืออาตีบาบาเทคโนโลยี (กรุงเทพธุรกิจ วันที่ 3 พฤศจิกายน 2558)	ปรากฏข่าวลือผ่านไลน์ว่า แจ็ค หม่า ผู้บริหารอาตีบาบา กรุ๊ป ประกาศเทคโนโลยีโอเวอร์ บมจ. คราวนี้เทคโนโลยี แอดวานซ์ (AJD) โดยข่าวนี้มีที่มาจาก “Hong Kong Economy & Finance” โดยก่อนหน้านี้ เมื่อวันที่ 30 ต.ค. 58 มีการลือสะพัดว่าดังกล่าวผ่านสื่อออนไลน์ในประเทศจีนเช่นกัน	ความเคลื่อนไหวราคาหุ้น AJD วันที่ 2 พ.ย. 58 ราคาหุ้นปิดตลาดที่ 1.73 บาท เพิ่มขึ้น 0.13 บาท หรือ 8.12% โดยมีมูลค่าการซื้อขายหนาแน่นกว่า 953.28 ล้านบาท ติดอันดับ 6 ของหุ้นที่มีมูลค่าซื้อขายสูงสุด และมีปริมาณการซื้อขาย 562.95 ล้านหุ้น เป็นอันดับ 1 ของหุ้นที่มีปริมาณการซื้อขายมากที่สุด

การสร้างข่าวลือในตลาดหุ้นจะมีขั้นตอนอย่างเป็นกระบวนการ โดยข่าวลือที่สร้างขึ้นมักจะใช้กับหุ้นรายตัว ประเด็นที่หยิบยกขึ้นมาปล่อยข่าวลือ เริ่มต้นจากข่าวลือผลประกอบการของบริษัทจดทะเบียน โดยจะมีข่าวลือในลักษณะข้อมูลภายในบริษัทปล่อยออกมา ได้แก่ บริษัทมีกำไรเติบโตสูง กระตุ้นให้นักลงทุนแห่เข้าไปซื้อหุ้นดักเก็งกำไร ซึ่งมักจะเป็นข่าวลือที่เป็นจริงเพราะถูกปล่อยออกมาจากเจ้าของบริษัท หรือคนในบริษัท ซึ่งอาจจะต้องการให้ราคาหุ้นพุ่งขึ้น เป็นต้น

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับสถานการณ์ในการตัดสินใจ

สถานการณ์ในการตัดสินใจ (Decision Making Situation) หมายถึง กระบวนการตัดสินใจใดๆ อาจกล่าวได้ว่าการตัดสินใจนั้นอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ซึ่งแม้ว่าจะใช้เกณฑ์ที่เหมาะสมเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับตนเองมากที่สุดแล้วก็ตาม แต่ในการเลือกทางเลือกนั้นจำเป็นต้องพิจารณาอย่างรอบคอบในเรื่องสถานการณ์ที่ทำการตัดสินใจ

2.4.1 สถานการณ์แน่นอน (Certain Situation) หมายถึง ไม่ว่าเราจะเลือกทางเลือกใด เราสามารถกำหนดและทำนายผลออกมาได้แน่นอนในทุกกรณี สำหรับในสถานการณ์ที่แน่นอนที่เรากล่าวว่าเราสามารถกำหนดหรือทำนายผลลัพธ์ออกมาได้นั้น อาจไม่เป็นจริงเสมอไปในกระบวนการตัดสินใจใดๆ ก็แล้วแต่ เป็นการตัดสินใจในอนาคต เพราะฉะนั้นธรรมชาติของการตัดสินใจจึงขึ้นอยู่กับกาลเวลา ถ้าหากว่าผู้ทำการตัดสินใจพิจารณาว่าสถานการณ์ที่ตนทำการตัดสินใจนั้นเป็นสถานการณ์ที่แน่นอนแล้วก็หมายความว่า ผู้ทำการตัดสินใจสามารถจะกำหนดผลที่ออกมาในอนาคตได้แน่ๆ ซึ่งในข้อเท็จจริงเราจะเห็นว่าสถานการณ์เช่นนี้มีอยู่น้อยมาก เกณฑ์และวิธีการต่างๆ ก็ไม่เหมาะสมกับความเป็นจริงทันที คุณภาพการตัดสินใจจะลดลงด้วยเช่นกัน

2.4.2 สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน (Uncertain Situation) ตรงกันข้ามกับสถานการณ์ที่แน่นอน อาจแยกได้เป็น 2 ระดับ คือ

2.4.2.1 ระดับที่มีความไม่แน่นอนอย่างแท้จริง นั่นก็คือว่าผู้ที่ทำการเลือกทางเลือกหรือทำการตัดสินใจนั้น ไม่มีทางเลือกใดเลยที่จะบอกว่าหากเลือกทางใดทางหนึ่งแล้วสิ่งที่จะเป็นผลลัพธ์ออกมาแล้วจะออกมาในรูปใด ในสถานการณ์เช่นนี้ผู้ที่ทำการตัดสินใจ จะตกอยู่ในสภาพที่มองไม่เห็นทางเลยว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตเป็นไปในรูปใด ผู้ทำการตัดสินใจบางคนอาจจะใช้แนวทางให้มีเหตุผลมากยิ่งขึ้น โดยการที่พยายามใช้หลักเกณฑ์หรือกฎแห่งการเป็นไปได้มาใช้เป็นหลักในการพิจารณาว่าจะเลือกทางเลือกใด

2.4.2.2 เป็นสถานการณ์แห่งความไม่แน่นอนซึ่งอยู่ในระดับต่ำ นั่นก็หมายถึงว่าจะเป็นสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน แต่เราพอจะทราบว่าสิ่งที่เป็นไปได้นั้นจะเป็นสิ่งใดบ้าง เมื่อผู้ทำการตัดสินใจเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งขึ้นมา แต่ว่าโอกาสหรือความน่าจะเป็น (Probability) ของผลลัพธ์ทางเลือกแต่ละทางนั้นอาจจะเป็นไปในรูปใดขึ้นอยู่กับสถานการณ์บางอย่าง ซึ่งในลักษณะสถานการณ์แห่งความไม่แน่นอนในระดับนี้ เราเรียกว่าเป็นสถานการณ์แห่งความเสี่ยง (Risky Situation) คือมีโอกาสเป็นไปได้ทุกๆ ทางเลือก หมายถึง ผลลัพธ์ที่ออกมาจากทางเลือกแต่ละทางนั้น แต่ความน่าจะเป็นไปนั้นมีความแตกต่างกัน ซึ่งในกรณีเช่นนี้จะเห็นว่า การทำความเข้าใจในเรื่องของความน่าจะเป็นแล้วนำมาช่วยประกอบในการพิจารณานั้นมีประโยชน์อย่างมากทีเดียว

ในท้ายที่สุดของหลักการหรือกระบวนการการตัดสินใจก็เป็นความมุ่งหมายของการตัดสินใจซึ่งโดยทั่วไปนั่นก็คือ ความมีเหตุผล (Rationality) ของการตัดสินใจ ซึ่งปัญหาเรื่องของการมีเหตุผลเป็นปัญหาควบคู่กันกับเรื่องของการตัดสินใจนั่นเอง เมื่อผู้ที่ทำการตัดสินใจได้ตัดสินใจออกแล้ว ผู้ที่จะทำการปฏิบัติตามหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง อาจจะไม่มีความเห็นว่า การตัดสินใจนั้นอาจจะไม่มี

เหตุผลเพียงพอก็เป็นไปได้ เพราะว่าความมีเหตุผล นั้น มีความเข้าใจในหลายกรณีต่างกัน (Churchman, 1968) เพราะโดยทั่วไปแล้ว ความมีเหตุผลนั้นมักจะเป็นการมองลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการ (Mean) ควบคู่กับจุดหมาย (End) หมายถึงว่า วิธีการนี้จะนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้หรือไม่ หากว่าความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการไปสู่เป้าหมายเป็นไปด้วยดี ก็หมายความว่ามีความมีเหตุผลซึ่งกันและกัน นั่นคือมีเหตุแล้วนำไปสู่ผลที่ต้องการ

ขนิษฐา บัวเทศ (2541) กล่าวว่า การซื้อขายหลักทรัพย์หรือหุ้นก็เป็นการตัดสินใจอย่างหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยตัวเลือกจำนวนมากมาย ซึ่งนักลงทุนอาจมีเกณฑ์การพิจารณาตัดสินใจเลือกลงทุนที่แตกต่างกัน เพราะนักลงทุนบางคน พยายามเลือกทางเลือกหรือตัดสินใจที่คิดว่าดีที่สุด เป็นแนวทางที่เหมาะสมที่สุดแล้ว ซึ่งไม่มีทางเลือกอื่นที่นอกเหนือไปจากนี้แล้ว นักลงทุนบางประเภทอาจเลือกตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ไม่ค่อยพึงพอใจนัก เพราะอาจเกิดมาจากสถานการณ์บางอย่างบีบบังคับให้เลือกตัดสินใจในการลงทุน หรือนักลงทุนบางคนเมื่อเลือกหรือกำหนดทางเลือกแล้ว แต่ทางเลือกที่กำหนดอาจจะมีความรู้สึกว่าจะเลือกทางเลือกใดก็ดูจะไม่พึงพอใจ แต่เมื่อตัดสินใจเลือกแล้วก็พยายามที่จะหาวิธีที่สร้างความเสียใจให้กับตัวเองน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะในการเข้ามาซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง สถานะของตลาดหลักทรัพย์ในแต่ละวัน หรือในแต่ละชั่วโมง อาจจะมีทั้งสถานะตลาดที่แน่นอน และสถานะตลาดที่ไม่แน่นอน เพราะถ้าหากสถานะตลาดมีความแน่นอนหรือเป็นปกติ ไม่มีความผันผวน จะทำให้นักลงทุนสามารถที่จะกำหนดและคาดเดาผลลัพธ์ที่จะออกมาได้อย่างแน่นอน สำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์นั้น นักลงทุนพอที่จะทราบได้ว่าสถานะของตลาดในแต่ละวันแทบจะไม่มีแน่นอน ล้วนแต่มีความผันผวนได้ตลอดเวลาการซื้อขายหลักทรัพย์ เพราะฉะนั้นการลงทุนในสถานะที่ไม่ปกติหรือมีความผันผวนเช่นนี้ ทำให้นักลงทุนต้องพิจารณาทางเลือกซึ่งผลลัพธ์ที่ได้อาจจะออกมาในรูปแบบที่คาดการณ์ไม่ได้ หรืออาจจะตัดสินใจเลือกทางเลือกหนึ่งขึ้นมา แต่มีโอกาหรือความน่าจะเป็นของผลลัพธ์ ซึ่งมีโอกาสเป็นไปได้ทุกๆ ทางเลือก ซึ่งการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ อาจจะเพื่อทำนายหรือคาดการณ์ความเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ได้ และที่สำคัญคือสามารถช่วยทำให้ลดความเสี่ยงในการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งเท่ากับช่วยให้เราประเมินค่าทางเลือกของเราได้ดียิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่าข้อมูลข่าวสารมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการตัดสินใจและตัดสินใจเลือกทางเลือก

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากงานวิจัยของ ขนิษฐา บัวเทศ (2541) เรื่อง “ข่าวลือในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและอิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน” ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน

รายได้ไม่ทำให้ความเชื่อถือข่าวลือแตกต่างกัน ยกเว้นปัจจัยด้านระดับการศึกษา และด้านเพศที่นักลงทุนเพศชายมีความต้องการข่าวลือต่างๆ มากกว่าเพศหญิง 2) สภาพตลาดที่แตกต่างกัน ทำให้ข่าวลือมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนที่แตกต่างกัน ดังนี้ ช่วงตลาดปกติ นักลงทุนรายย่อยทุกประเภทมีความต้องการข้อมูลข่าวสารที่เป็นทางการมากกว่าในช่วงที่ตลาดวิกฤต ช่วงตลาดคึกคัก นักลงทุนรายย่อยทุกประเภท ก็ยังคงต้องการข้อมูลข่าวสารที่เป็นทางการมากกว่าในช่วงที่ตลาดวิกฤต ช่วงตลาดวิกฤต นักลงทุนรายย่อยทุกประเภท มีความต้องการข้อมูลข่าวลือมากกว่าในช่วงที่ตลาดปกติ และช่วงคึกคัก ซึ่งในช่วงที่ตลาดวิกฤต นักลงทุนมักจะแสวงหาข้อมูลข่าวสารทุกอย่าง ประกอบกับหากมีข่าวลือเข้ามา ก็จะทำให้การซื้อขายนำตื่นตื่นและน่าสนใจมากขึ้น ช่วงตลาดซบเซา นักลงทุนทุกประเภท ก็ยังคงต้องการข้อมูลข่าวสารที่เป็นทางการไม่แตกต่างไปจากสภาพตลาดปกติและสภาพตลาดคึกคัก และ 3) ข่าวลือที่แตกต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์แตกต่างกัน โดยข่าวลือที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนรายย่อยทุกประเภทมากที่สุดคือ ข่าวลือที่เกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวลือเรื่องสถาบันการเงินล้ม จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากกว่าข่าวลือที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ และข่าวลือเกี่ยวกับการเมือง

จากงานวิจัยของ ปัทมา ณรงค์กุล เรื่อง “ทัศนนะของผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อความน่าเชื่อถือของข่าวสารที่นำเสนอผ่านทางสื่อออนไลน์” ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีการลงทุนผ่านบริษัทหลักทรัพย์ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีประสบการณ์ในการลงทุน ระหว่าง 4-6 ปี นิยมรับข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนโดยใช้สื่อออนไลน์ประเภทคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ตลาดหลักทรัพย์และบริษัทในเครือตลาดหลักทรัพย์ คือ www.settrade.com www.set.or.th และ www.pantip.com/สินธร และนักลงทุนมีทัศนนะหรือความรู้สึกต่อเว็บไซต์การลงทุนต่อความน่าเชื่อถือของข่าวสาร ในด้านการมีความน่าไว้วางใจในระดับมากที่สุด ส่วนปัญหาในการใช้บริการของผู้ลงทุนที่มีต่อข่าวสารที่นำเสนอผ่านทางสื่อออนไลน์ พบว่า ผู้ลงทุนมีปัญหาในการขาดผู้ให้คำแนะนำในกรณีเกิดปัญหาการใช้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด

จากงานวิจัยของ จุฑามาศ ใจทน (2555) เรื่อง “กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี 2554” ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระยะเวลาที่เริ่มลงทุนน้อยกว่า 1 ปี มีลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ระยะ 1-3 เดือน โดยนักลงทุนมีวัตถุประสงค์ลำดับแรกที่เลือกลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อ ต้องการส่วนต่างของกำไร มีหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต จำนวน 1-2 หลักทรัพย์ จำนวนเงินที่ใช้สั่งซื้อขายในแต่ละครั้ง ต่ำกว่า 100,000 บาท ส่งคำสั่งซื้อขายด้วยตนเองผ่านอินเทอร์เน็ต และอินเทอร์เน็ตถือเป็นแหล่งข้อมูลที่นักลงทุนใช้ช่วยในการตัดสินใจลงทุนมากที่สุด ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุนมากเป็นอันดับ

หนึ่งคือ กลุ่มทรัพยากร (พลังงานและสาธารณูปโภค) เลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีการเติบโตและให้ผลตอบแทนในระดับที่สูง โดยนักลงทุนมีกลยุทธ์ในการเลือกซื้อหลักทรัพย์คือ เลือกหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดี ซื้อหุ้นเมื่อราคาต่ำกว่าพื้นฐาน และขายหุ้นที่มีสภาพคล่อง ส่วนกลยุทธ์ที่นักลงทุนจะทำการขายหลักทรัพย์คือ ขายเมื่อรู้ว่าคาดการณ์ผิด ขายเมื่อราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเกินมูลค่า และขายเมื่อกิจการมีกำไรลดลง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า ชาวไทยมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนรายย่อยทุกประเภทมากที่สุดคือ ชาวไทยเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ นอกจากนี้ นักลงทุนนิยมรับข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนผ่านอินเทอร์เน็ตหรือสื่อออนไลน์ และให้ความน่าเชื่อถือในระดับมากที่สุด

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาข้างลือกับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย มีแนวทางในการหาแหล่งข้อมูล วิธีการ และรูปแบบการนำเสนอ ด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.1 กลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 วิธีการสัมภาษณ์
- 3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มนักลงทุนรายย่อยในตลาดหุ้นไทย จำนวน 10 คน และเจ้าหน้าที่การตลาด จำนวน 5 คน รวมทั้งหมด 15 คน

3.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวิธีการเลือกตามวัตถุประสงค์ (Judgment/ Purposive) สำหรับกลุ่มนักลงทุนรายย่อย จะเลือกตัวอย่างนักลงทุนที่ลงทุนในหุ้นอย่างน้อย 1 ปี และเจ้าหน้าที่การตลาด จะเลือกตัวอย่างที่ทำงานอยู่ในบริษัทหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนา ซักถามและโต้ตอบระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์ในรูปแบบของการสัมภาษณ์ที่ไม่เป็นทางการ

(Informal/ Conversational Interview) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการตีความสร้างข้อสรุป พิจารณาหาประเด็นหลักของข้อมูล เพื่อให้ทราบถึงความคิดส่วนใหญ่ของผู้ถูกสัมภาษณ์

3.4 วิธีการสัมภาษณ์

3.4.1 สัมภาษณ์ทีละบุคคล

3.4.2 มีการเกริ่นนำให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ทราบว่าไม่มีคำตอบที่ถูกต้องและผิด เป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นจากมุมมองของผู้ถูกสัมภาษณ์เท่านั้น

3.4.3 มีการจัดบันทึกเพื่อป้องกันการตกหล่นของข้อมูล

โดยมีการเตรียมรูปแบบของคำถามไว้เพื่อให้การสัมภาษณ์อยู่ในขอบเขตของการวิจัย ซึ่งขั้นตอนในการสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น ดังนี้

สำหรับนักลงทุนรายย่อย

ตอนที่ 1 : ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

- เพศ
- อายุ
- อาชีพ

ตอนที่ 2 : พฤติกรรมการลงทุนในหุ้น

- ระยะเวลาที่ลงทุนในตลาดหุ้น
- วิธีการซื้อขายหุ้น
- สไตล์การลงทุน
- สถานะตลาดที่จะลงทุน
- สถานะตลาดที่จะชะลอการลงทุน

ตอนที่ 3 : พฤติกรรมมารับข่าวเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหุ้น

- แหล่งข่าวสาร
- แหล่งข่าวลือ
- การพิจารณาความน่าเชื่อถือของข่าวลือ
- ช่วงสภาวะตลาดหุ้นที่มีการติดตามข่าวสารมากขึ้นเป็นพิเศษ

ตอนที่ 4 : การตัดสินใจลงทุน

- ข่าวลือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหุ้นหรือไม่ อย่างไร

สำหรับเจ้าหน้าที่การตลาด

ตอนที่ 1 : ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

- เพศ
- อายุ

ตอนที่ 2 : การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับข่าวลือแก่นักลงทุน

- การแนะนำการลงทุนหากนักลงทุนปรึกษาเรื่องข่าวลือ
- นักลงทุนเชื่อคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาดหรือไม่ อย่างไร

3.4.4 สรุปผลการสัมภาษณ์

3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

3.5.1 อ่านและทำความเข้าใจข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

3.5.2 ทบทวนวัตถุประสงค์งานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.3 หาแบบแผนพฤติกรรมหรือข้อเท็จจริง (Pattern Matching) ตามประเด็นที่ต้องการศึกษา รวมทั้งประเด็นที่พบเพิ่มเติมจากข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม โดยใช้วิธีการ Coding

3.5.4 สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยพิจารณากลุ่มคำ ความเชื่อมโยง รวมทั้งเปรียบเทียบกับทฤษฎีหรือผลงานวิจัยในอดีต เพื่อนำมาอธิบายสิ่งที่ค้นพบ (Findings)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาข่าวลือกับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาช่องทางการรับข่าวสารของนักลงทุน และอิทธิพลของข่าวลือกับการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยด้วยวิธีการสัมภาษณ์ โดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ถูกสัมภาษณ์
- 4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของพฤติกรรมการลงทุนในหุ้น
- 4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของพฤติกรรมมารับข่าวสาร
- 4.4 การวิเคราะห์การตัดสินใจลงทุนของผู้สัมภาษณ์
- 4.5 การวิเคราะห์การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับข่าวลือแก่นักลงทุน

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ถูกสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์ ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ถูกสัมภาษณ์ สามารถแบ่งคุณลักษณะของประชากรที่ถูกสัมภาษณ์ทั้งหมด 15 คน ดังนี้

- 4.1.1 เพศ: สำหรับนักลงทุน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 8 คน และเพศชาย จำนวน 2 คน สำหรับเจ้าหน้าที่การตลาด ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 4 คน และเพศชาย จำนวน 1 คน
- 4.1.2 อายุ: สำหรับนักลงทุน มีสัดส่วนที่เท่ากัน โดยอายุ 26-35 ปี จำนวน 9 คน และอายุ 36-45 ปี จำนวน 1 คน สำหรับเจ้าหน้าที่การตลาด ทั้งหมดมีอายุ 26-35 ปี จำนวน 5 คน
- 4.1.3 อาชีพ: สำหรับนักลงทุน ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 7 คน รองลงมา ได้แก่ อาชีพข้าราชการ ธุรกิจส่วนตัว และว่างงาน จำนวนอย่างละ 1 คน และมีอาชีพเจ้าหน้าที่การตลาด จำนวน 5 คน

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของพฤติกรรมการลงทุนในหุ้น

จากการสัมภาษณ์ ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นของผู้ถูกสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน สามารถแบ่งแยกตาม ระยะเวลาที่ลงทุนในตลาดหุ้น วิธีการซื้อขายหุ้น สไตล์การลงทุน สภาพะตลาดที่จะลงทุน สภาพะตลาดที่จะชะลอการลงทุน โดยผู้วิจัยได้มีการแปลผลข้อมูลและพิจารณาหาประเด็นหลักของข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 ระยะเวลาที่ลงทุนในตลาดหุ้น พบว่า ส่วนใหญ่ลงทุนมาแล้ว 2 ปี จำนวน 4 คน รองลงมาคือ ลงทุนแล้ว 1 ปี และ 3 ปี จำนวนอย่างละ 2 คน สุดท้ายคือ ลงทุน 5 ปี และ 11 ปี อีกจำนวนอย่างละ 1 คน

4.2.2 วิธีการซื้อขายหุ้น พบว่า ส่วนใหญ่มีการซื้อขายหุ้นผ่าน Internet Trading จำนวน 8 คน เนื่องจากมีค่าธรรมเนียมที่ต่ำกว่า สะดวกรวดเร็ว และไม่สะดวกคุยกับเจ้าหน้าที่การตลาด รองลงมาคือ ซื้อขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาด จำนวน 2 คน เนื่องจากเจ้าหน้าที่การตลาดมีการรายงานราคาหุ้นที่สนใจให้ทราบและบางคนสะดวกซื้อขายผ่านเจ้าหน้าที่มากกว่า

4.2.3 สไตล์การลงทุน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนระยะยาว จำนวน 6 คน เนื่องจากไม่มีเวลาจับตาความเคลื่อนไหวของราคาหุ้น เน้นลงทุนในหุ้นพื้นฐานดีและเป็นการออมเงิน รองลงมาคือ การลงทุนระยะสั้น จำนวน 4 คน เนื่องจากต้องการผลตอบแทนที่รวดเร็วและกล้าเสี่ยง

4.2.4 สภาพะตลาดที่จะลงทุน พบว่า ส่วนใหญ่จะลงทุนเมื่อดัชนีตลาดหุ้นปรับตัวขึ้น จำนวน 6 คน เนื่องจากเศรษฐกิจมีแนวโน้มดีขึ้นส่งผลให้ราคาหุ้นขึ้นด้วย รองลงมาคือ เมื่อดัชนีตลาดหุ้นปรับตัวลดลง จำนวน 4 คน เนื่องจากราคาหุ้นจะถูกลงเหมาะแก่การเข้าซื้อ

4.2.5 สภาพะตลาดที่จะชะลอการลงทุน พบว่า ส่วนใหญ่จะชะลอการลงทุนเมื่อสภาพะตลาดหุ้นผันผวน จำนวน 7 คน เนื่องจากไม่สามารถคาดเดาทิศทางตลาดหรือราคาหุ้นได้ รองลงมาคือ เมื่อดัชนีตลาดหุ้นปรับตัวลดลง จำนวน 2 คน เนื่องจากราคาหุ้นจะปรับตัวลงไม่เหมาะแก่การลงทุน และสุดท้าย เมื่อดัชนีตลาดหุ้นปรับตัวสูงขึ้น จำนวน 1 คน เนื่องจากการเข้าซื้อหุ้นที่ราคาหุ้นสูงจะทำให้ได้ผลตอบแทนต่ำ

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของพฤติกรรมการรับข่าวสาร

จากการสัมภาษณ์ ข้อมูลพฤติกรรมการรับข่าวสาร/ข่าวลือของผู้ถูกสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน สามารถแบ่งแยกตาม ช่องทางการรับข่าวสาร/ข่าวลือ การพิจารณาความน่าเชื่อถือของข่าวลือ ช่วงเวลาที่มีการติดตามข่าวสารมากขึ้นเป็นพิเศษ โดยผู้วิจัยได้มีการแปลผลข้อมูลและพิจารณาหาประเด็นหลักของข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงแหล่งข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหุ้น

แหล่งข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหุ้น
อินเทอร์เน็ต, โบรกเกอร์, คนรู้จัก/เพื่อน, หนังสือพิมพ์ข่าวหุ้น, โทรทัศน์ช่องม้านี่ แชนแนล, เพื่อน, โบรกเกอร์, ไลน์กลุ่มและอีเมลล์ของโบรกเกอร์, เว็บไซต์ของบริษัทจดทะเบียน, หนังสือพิมพ์, อินเทอร์เน็ต, เจ้าหน้าที่การตลาด, ไลน์และอีเมลล์ของโบรกเกอร์, เฟสบุคเกี่ยวกับการลงทุน, เจ้าหน้าที่การตลาด, ไลน์กลุ่มเกี่ยวกับการลงทุน, ข่าวจากอินเทอร์เน็ต, เจ้าหน้าที่การตลาด/โบรกเกอร์, หนังสือพิมพ์, อินเทอร์เน็ต, เพื่อน

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่รับข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหุ้นจากโบรกเกอร์หรือเจ้าหน้าที่การตลาด รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงแหล่งข่าวลือที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในตลาดหุ้น

แหล่งข่าวลือที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในตลาดหุ้น
ห้องค้า, เพื่อน, อินเทอร์เน็ต เช่น ข่าวการควบรวมกิจการ, คนรู้จัก/เพื่อนที่อยู่ในบริษัทจดทะเบียน, ข่าวที่ส่งต่อกันทางอินเทอร์เน็ต, ข่าวแนะนำการซื้อขายที่ส่งต่อทางไลน์กลุ่ม, ข่าวที่ส่งต่อทางไลน์กลุ่มเกี่ยวกับการลงทุน, เพื่อน/ญาติ, ข่าวที่จากไลน์กลุ่มเกี่ยวกับการลงทุน, เพื่อน เช่น การทำราคาหุ้น, ไลน์กลุ่ม, เฟสบุค

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่รับข่าวลือที่เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหุ้นจากไลน์กลุ่มเกี่ยวกับการลงทุน รองลงมาคือ เพื่อนหรือคนรู้จัก เช่น ข่าวลือเกี่ยวกับการควบรวมกิจการ และการทำราคาหุ้น

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงเกณฑ์การพิจารณาความน่าเชื่อถือของข่าวลือ

เกณฑ์การพิจารณาความน่าเชื่อถือของข่าวลือ
<p>ต้องมาจากแหล่งที่มาที่น่าเชื่อถือทำให้ข่าวลือมีความเป็นไปได้จริง, ตรวจสอบข่าวจากแหล่งอื่นประกอบกันไปด้วย, ดูแหล่งที่มาหรือผู้ส่งข่าวลือว่าน่าเชื่อถือแค่ไหน, ตรวจสอบข่าวลือกับการวิเคราะห์หุ้นนั้นกับบทวิเคราะห์, หาแหล่งที่ข่าวเชื่อถือได้มายืนยัน, ความน่าเชื่อถือของผู้ให้ข่าว, ดูจากความน่าเชื่อถือของผู้ส่งข่าว, ถ้าเป็นคนสนิทให้ข่าวก็น่าเชื่อถือมากกว่า, ตรวจสอบกับแหล่งข่าวที่น่าเชื่อถือ, ตรวจสอบกับสถานะตลาดจริงถึงความเป็นไปได้ของข่าวลือ</p>

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์พิจารณาความน่าเชื่อถือของข่าวลือจากแหล่งที่มาหรือผู้ให้ข่าว และมีการตรวจสอบข่าวลือจากแหล่งข่าวที่น่าเชื่อถืออื่นประกอบด้วย ในสัดส่วนที่เท่ากันของทั้งสองเกณฑ์การพิจารณา

นอกจากนี้ ช่วงสภาวะตลาดหุ้นที่มีการติดตามข่าวสารมากขึ้นเป็นพิเศษ พบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะติดตามข่าวมากขึ้นเมื่ออยู่สภาวะตลาดผันผวน เนื่องจากราคาหุ้นปรับตัวขึ้นลงไม่สามารถคาดเดาทิศทางได้ รองลงมาคือ ช่วงดัชนีตลาดปรับตัวลดลง เนื่องจากข่าวที่ออกมาช่วงนี้มักเป็นข่าวร้ายที่ทำให้ดัชนีลดต่ำกว่าที่ควรจะเป็น

4.4 การวิเคราะห์การตัดสินใจลงทุนของผู้ถูกสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์ ประเด็นข่าวลือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหุ้น ซึ่งมีผู้ถูกสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน ผู้วิจัยได้มีการแปลผลข้อมูลและพิจารณาหาประเด็นหลักของข้อมูล พบว่า ส่วนใหญ่ข่าวลือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหุ้น จำนวน 9 คน โดยในจำนวนนี้มี 6 คน ที่

ข่าวลือส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจลงทุนในระดับน้อย เนื่องจากข่าวลือมักจะส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นในระยะสั้นเท่านั้น แต่หากข่าวลือนั้นเป็นเรื่องจริงก็จะส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นในระยะยาวได้ อีกทั้งข่าวลือส่วนใหญ่จะเป็นข่าวร้ายทำให้ไม่กล้าซื้อขายหุ้นและต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมประกอบการตัดสินใจลงทุน นอกจากนี้ มีจำนวน 2 คน และ 1 คน ที่ข่าวลือส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจลงทุนในระดับมาก และปานกลาง ตามลำดับ เนื่องจาก ผู้ถูกสัมภาษณ์ทั้ง 3 คน มองว่า ข่าวลือจะส่งผลให้ตลาดหุ้นหรือราคาหุ้นผิดปกติไม่เป็นไปตามราคาตลาด ซึ่งอาจจะเป็นโอกาสให้ได้ผลตอบแทนจากการลงทุน เช่น สามารถซื้อหุ้นได้ในราคาถูกหรือขายหุ้นได้ในราคาแพง หากราคาหุ้นเป็นไปตามข่าวลือ ดังนั้นข่าวลือจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุน โดยจะซื้อหรือขายหุ้นทันทีเมื่อพิจารณาแล้วว่าข่าวลือที่ได้รับนั้นมีความน่าเชื่อถือ

อย่างไรก็ตาม มีผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนน้อย จำนวน 1 คน ที่มีความเห็นว่า ข่าวลือไม่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน เนื่องจากลงทุนด้วยเงินจำนวนน้อยจึงไม่ซื้อขายหุ้นตามข่าวลือ

4.5 การวิเคราะห์การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับข่าวลือแก่นักลงทุน

จากการสัมภาษณ์ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับข่าวลือแก่นักลงทุน ของเจ้าหน้าที่การตลาดจำนวน 5 คน สามารถแบ่งแยกตาม การแนะนำการลงทุนหากนักลงทุนปรึกษาเรื่องข่าวลือ นักลงทุนเชื่อคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาดหรือไม่ อย่างไร โดยผู้วิจัยได้มีการแปลผลข้อมูลและพิจารณาหาประเด็นหลักของข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.5.1 การแนะนำการลงทุนหากมีนักลงทุนปรึกษาเกี่ยวกับข่าวลือ พบว่า เจ้าหน้าที่การตลาดจะแนะนำการลงทุนบนพื้นฐานการตัดสินใจของลูกค้ำหรือนักลงทุนเป็นหลัก และให้ข้อมูลสนับสนุน เช่น ข่าวของหุ้นหรือกราฟต่างๆ เพื่อคาดการณ์ทิศทางราคาหุ้นและความเป็นไปได้ตามข่าวลือ หากนักลงทุนตัดสินใจซื้อขายหุ้นตามข่าวลือ เจ้าหน้าที่การตลาดจะแนะนำให้กำหนดผลตอบแทนที่พึงพอใจและหากทิศทางราคาหุ้นไม่เป็นไปตามข่าวลือก็จะแนะนำให้กำหนดจุดขาดทุน อย่างไรก็ตาม ในท้ายที่สุดการตัดสินใจซื้อขายหุ้นจะขึ้นอยู่กับนักลงทุน

4.5.2 นักลงทุนเชื่อคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาดหรือไม่อย่างไร พบว่า นักลงทุนจะเชื่อคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาดหรือไม่ขึ้นอยู่กับความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวลือที่ได้มา หากแหล่งข่าวลือมีความน่าเชื่อถือมาก เช่น ข่าวลือจากผู้ที่ทำงานอยู่ในบริษัทจดทะเบียน ทำให้มีความเป็นไปได้มากที่ข่าวลือจะเป็นเรื่องจริง นักลงทุนก็จะซื้อขายหุ้นตามข่าวลือ แต่หากแหล่งข่าวลือมีความน่าเชื่อถือน้อย เช่น ส่งต่อกันในไลน์กลุ่ม นักลงทุนจะพิจารณาข้อมูลสนับสนุนและคำแนะนำที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่การตลาดก่อนการลงทุน

บทที่ 5

อภิปรายผล สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาข่าวลือกับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย เป็น การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาช่องทางการรับข่าวสารของนักลงทุน และ อิทธิพลของข่าวลือกับการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ จำนวน 15 คน โดยเสนอผลการวิจัยดังนี้

- 5.1 การอภิปรายผล
- 5.2 สรุปผลการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 การอภิปรายผล

ผลการศึกษาข่าวลือกับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย มี ประเด็นน่าสนใจที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

5.1.1 ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ถูกสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 26-35 ปี และมีอาชีพพนักงานบริษัท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา บัวเทศ (2541) เรื่องข่าวลือใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและอิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ในเรื่องอายุ และอาชีพ ส่วน เพศ มีความขัดแย้งกัน

จากผลการศึกษารั้งนี้วิเคราะห์ได้ว่า การที่ข่าวลือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของ นักลงทุนในระดับน้อยนั้น อาจเป็นผลจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งมีการตัดสินใจที่ยัง ไม่เด็ดขาดและชัดเจน ส่งผลให้มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยเพียง ร้อยละ 33.33 ที่เมื่อได้รับข่าวลือที่ นำเชื่อถือแล้วจะตัดสินใจซื้อหรือขายหุ้นในทันที ตรงข้ามกับการวิจัยของ ขนิษฐา บัวเทศ ที่กลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย และจะนำข่าวลือมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจในการซื้อขายหุ้น ถึงร้อยละ 54.66 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักลงทุนเพศชายกล้าเสี่ยงที่จะลงทุนในทางที่ได้กำไรสูง

5.1.2 ผู้ถูกสัมภาษณ์นิยมซื้อขายหุ้นผ่าน Internet Trading มากที่สุด สอดคล้อง กับงานวิจัยของ จุฑามาศ ใจทน (2555) เรื่องกลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์นักลงทุนรายย่อยในตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี 2554

โดยจากผลการวิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ว่า Internet Trading เป็นช่องทางการซื้อขายที่สะดวกที่สุด นักลงทุนสามารถซื้อขายหุ้นได้ทันที ทุกที่ทุกเวลา และยังจ่ายค่าธรรมเนียมในอัตราที่ต่ำกว่าการซื้อขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดด้วย

5.1.3 ผู้ถูกสัมภาษณ์รับข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหุ้นจากโบรกเกอร์หรือเจ้าหน้าที่การตลาดมากที่สุด ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ ปัทมา ณรงค์กุล เรื่องทัศนคติของผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อความน่าเชื่อถือของข่าวสารที่นำเสนอผ่านทางสื่อออนไลน์ โดยผลการวิจัยพบว่า สื่อที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อการลงทุนมากที่สุด ได้แก่ สื่อออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อบุคคล นั่นคือ นักวิเคราะห์และเจ้าหน้าที่การตลาด ตามลำดับ

ที่ผลการศึกษาคัดแย้งกัน อาจเนื่องมาจากในช่วงการดำเนินงานวิจัยของ ปัทมา ณรงค์กุล อินเทอร์เน็ตได้เริ่มเข้ามามีบทบาทในการใช้งานทั้งต่อการทำงานและชีวิตประจำวัน ดังนั้น สื่อออนไลน์ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมในช่วงเวลานั้นจึงมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารของผู้ลงทุน

ส่วนผลการศึกษานี้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ปัจจุบันการแข่งขันที่เข้มข้นในธุรกิจโบรกเกอร์ ทั้งเรื่องเครื่องมือหรือโปรแกรมวิเคราะห์หุ้น และคุณภาพการให้บริการแล้ว ยังรวมถึงการส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจซื้อขายหุ้นให้แก่ลูกค้า โดยโบรกเกอร์หรือเจ้าหน้าที่การตลาดจะค้นหาช่องทางใหม่ๆ เพื่อให้ลูกค้าได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างสะดวก และรวดเร็วที่สุด ได้แก่ โทรศัพท์ อีเมล และไลน์ ซึ่งมีสื่อออนไลน์รวมอยู่เช่นกัน แต่แตกต่างจากสื่อออนไลน์ในบริบทงานวิจัยของ ปัทมา ณรงค์กุล ตรงที่ข่าวสารเหล่านี้จะถูกส่งจากโบรกเกอร์ให้แก่นักลงทุนโดยที่นักลงทุนไม่ต้องแสวงหาข้อมูลข่าวสารด้วยตนเอง

ทั้งนี้ การที่ผลการวิจัยเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ชาร์ลส์ แอดคิน (1973) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเลือกรับข่าวสารของบุคคลจะขึ้นอยู่กับเปรียบเทียบระหว่างผลรางวัลตอบแทนกับการลงทุนลงแรง และพันธะผูกพันที่จะตามมา ดังนั้น หากนักลงทุนคาดว่าจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนที่เท่ากัน แต่ความพยายามในการแสวงหาข่าวสารไม่เท่ากัน นักลงทุนก็จะเลือกรับข่าวสารจากช่องทางที่รับได้ง่ายและสะดวกกว่านั่นเอง

5.1.4 ผู้ถูกสัมภาษณ์รับข่าวสื่อเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหุ้นจากไลน์กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนมากที่สุด ขัดแย้งกับงานวิจัยของ ขนิษฐา บัวเทศ (2541) เรื่องข่าวสื่อในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและอิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักลงทุนรับข่าวสื่อจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด ที่ผลการวิจัยมีความขัดแย้งกันเนื่องจาก เทคโนโลยีการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ปัจจุบันมีช่องทางการสื่อสารใหม่ๆ เพิ่มมากขึ้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนที่ได้รับความนิยม ซึ่งมีความสะดวก รวดเร็ว และรับข่าวสารได้ทุกที่ทุกเวลา

อย่างไรก็ตาม สำหรับเกณฑ์การพิจารณาความน่าเชื่อถือของข่าวลือนั้น ก่อนข้าง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขนิษฐา บัวเทศ (2541) ที่นักลงทุนส่วนใหญ่จะรับข่าวลือจากแหล่งที่ เชื่อถือได้ แต่ผลการวิจัยครั้งนี้มีนักลงทุนอีกครั้งหนึ่งที่มีการตรวจสอบข่าวลือจากแหล่งข่าวที่ น่าเชื่อถืออื่นประกอบด้วยก่อนตัดสินใจลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสาร ที่นักลงทุนจะต้องการข่าวสารเพิ่มเติม เมื่อเกิดความไม่รู้หรือไม่แน่ใจในข้อมูลข่าวสารนั้น

5.1.5 ข่าวลือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ถึงร้อยละ 90 แต่โดยส่วนใหญ่มีอิทธิพลในระดับน้อย และจะพิจารณาแหล่งข่าวอื่นที่น่าเชื่อถือประกอบด้วย ซึ่ง ขัดแย้งกับงานวิจัยของ ขนิษฐา บัวเทศ (2541) เรื่องข่าวลือในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและ อิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ที่ผลการวิจัยพบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.66 จะนำข่าวลือมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจลงทุน

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ หากพิจารณาถึงสไตล์การลงทุนแล้ว พบว่า ทั้งนักลงทุนที่เน้น ลงทุนระยะยาวและระยะสั้น ข่าวลือต่างมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในระดับน้อย ทั้งนี้ ตาม แนวคิดเกี่ยวกับสถานการณ์ในการตัดสินใจ การตัดสินใจลงทุนตามข่าวลือนั้นเป็นการตัดสินใจ ท่ามกลางสถานการณ์แห่งความไม่แน่นอนซึ่งอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งนักลงทุนทราบความน่าจะเป็นของ ผลลัพธ์แล้วว่าสามารถเกิดขึ้นได้ 2 แนวทาง ได้แก่ ราคาหุ้นเป็นไปตามข่าวลือ และไม่เป็นไปตาม ข่าวลือ ซึ่งในกรณีที่นักลงทุนตัดสินใจจะซื้อหุ้นตามข่าวลือ เจ้าหน้าที่การตลาดจะแนะนำให้นัก ลงทุนหาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งที่น่าเชื่อถืออื่นๆ ประกอบการตัดสินใจด้วย

ผลการศึกษาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันมีช่องทางสื่อสารที่ทันสมัยมากมายที่ ทำให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ สามารถส่งต่อได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ทุกที่ทุกเวลา รวมถึงการรับข่าวลือ ต่างๆ เกี่ยวกับการลงทุนก็เช่นกัน ซึ่งส่วนใหญ่ นักลงทุนจะได้รับข่าวลือผ่านแอปพลิเคชันไลน์ โดย ข่าวลือเหล่านั้นจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหุ้นของนักลงทุน และส่งผลให้ราคาหุ้นหรือ หลักทรัพย์เกิดความผันผวน ราคาอาจจะสูงหรือต่ำกว่าความเป็นจริง ดังนั้น เมื่อนักลงทุนรับรู้ข่าว ลือใดๆ ควรตระหนักถึงข้อเท็จจริงและความผันผวนในตลาดหุ้นที่อาจจะเกิดขึ้นตามผลการศึกษา นี้ เพื่อรู้เท่าทันข่าวลือและลงทุนด้วยความรอบคอบ ไม่ตกเป็นเครื่องมือแก่ผู้ที่สร้างข่าวลือหรือต้องการ ปันราคาหลักทรัพย์เพื่อประโยชน์ของกลุ่มคนใดกลุ่มหนึ่ง

นอกจากนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องในตลาดทุน ไม่ว่าจะเป็นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ บริษัทจดทะเบียน บริษัทหลักทรัพย์ และสภา ธุรกิจตลาดทุนไทย ขอให้ร่วมส่งเสริมและมุ่งมั่นให้ความรู้แก่นักลงทุนอย่างต่อเนื่อง กลายเป็นนัก

ลงทุนที่มีคุณภาพสามารถลงทุนได้ทุกสภาวะการณ์ และพัฒนาตลาดทุนไทยให้เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ

5.2 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาข่าวลือกับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.2.1 ลักษณะประชากรศาสตร์ พบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 26-35 ปี และมีอาชีพพนักงานบริษัท โดยลักษณะทางประชากรศาสตร์ทำให้ทราบว่า ปัจจุบันมีนักลงทุนเพศหญิงเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการวิจัยในอดีตกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย

5.2.2 พฤติกรรมการลงทุนในหุ้น พบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ลงทุนในตลาดหุ้นมาแล้ว 2 ปี มีการซื้อขายหุ้นผ่านระบบ Internet Trading และเป็นนักลงทุนที่เน้นการลงทุนระยะยาว โดยสภาวะตลาดที่ดัชนีปรับตัวขึ้นเป็นสภาวะที่ผู้ถูกสัมภาษณ์สนใจลงทุน และจะชะลอการลงทุนเมื่อสภาวะตลาดผันผวน ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ถูกสัมภาษณ์มองว่า ดัชนีตลาดปรับตัวขึ้นเกิดจากปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มเติบโตและบริษัทจดทะเบียนหรือหุ้นที่เลือกลงทุนจะให้ผลตอบแทนที่ดีตามไปด้วย ส่วนสภาวะตลาดผันผวนนั้นไม่เหมาะแก่การลงทุน เนื่องจากไม่สามารถคาดการณ์ทิศทางของราคาหุ้นได้ ซึ่งจะเกิดความเสี่ยงสูงที่จะขาดทุน

5.2.3 พฤติกรรมกรรับข่าวสาร พบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่รับข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนจากโบรกเกอร์หรือเจ้าหน้าที่การตลาด และรับข่าวลือเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหุ้นจากไลน์กลุ่มที่เกี่ยวกับการลงทุน อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกสัมภาษณ์จะพิจารณาความน่าเชื่อถือของข่าวลือจากที่มาหรือแหล่งข่าวที่ไว้ใจได้ และมีการตรวจสอบข่าวลือจากแหล่งข่าวอื่นๆ ประกอบกันด้วย

นอกจากนี้ ช่วงสภาวะตลาดผันผวนจะเป็นช่วงที่ผู้ถูกสัมภาษณ์จะคอยติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนมากขึ้นเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นสภาวะที่ตลาดไม่สามารถคาดการณ์ทิศทางได้

5.2.4 การตัดสินใจลงทุน พบว่า ข่าวลือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหุ้นของผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ แต่มีอิทธิพลในระดับน้อย เนื่องจากข่าวลือจะส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นในระยะสั้นๆ ไม่มากนักน้อย แต่หากข่าวลือเป็นเรื่องจริงก็จะส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นในระยะยาว ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นเป็นความเสี่ยงหนึ่งที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุน

ทั้งนี้ หากมองในด้านสได้ผลการลงทุน พบว่า ข่าวลือจะมีอิทธิพลในระดับน้อยต่อผู้ถูกสัมภาษณ์ ทั้งที่เน้นการลงทุนระยะยาวและระยะสั้น

นอกจากนี้ ผู้ถูกสัมภาษณ์จะพิจารณาความน่าเชื่อถือของข่าวลือจากแหล่งที่มาหรือผู้ให้ข่าว หรือตรวจสอบความถูกต้องของข่าวลือเพิ่มเติมจากแหล่งที่เชื่อถือได้ อย่างไรก็ตาม มีผู้ถูกสัมภาษณ์จำนวนน้อยที่ซื้อหรือขายหุ้นทันที เมื่อพิจารณาแล้วว่าข่าวลือนั้นน่าเชื่อถือ

5.2.5 การให้คำปรึกษาของเจ้าหน้าที่การตลาดเกี่ยวกับข่าวลือแก่นักลงทุน พบว่าเจ้าหน้าที่การตลาดจะให้คำแนะนำการลงทุนบนพื้นฐานการตัดสินใจของนักลงทุนเป็นสำคัญ หากลูกค้าหรือนักลงทุนขอคำแนะนำเกี่ยวกับข่าวลือที่ได้รับ เจ้าหน้าที่การตลาดจะให้ข้อมูลสนับสนุนในรูปแบบข่าวสารและกราฟต่างๆ เพื่อนักลงทุนนำไปประกอบการพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของข่าวลือนั้น ทั้งนี้ นักลงทุนจะพิจารณาถึงความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวลือร่วมด้วย ซึ่งถ้าข่าวลือมีความเป็นไปได้สูง ข่าวลือนั้นก็จะมีอิทธิพลสูงต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในตลาดหุ้นไทย

5.3.1.1 การศึกษาในครั้งนี้ ทำให้ตระหนักว่าด้วยเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดช่องทางการสื่อสารใหม่ๆ มากมาย การรับข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนก็เช่นเดียวกัน นักลงทุนในปัจจุบันได้รับข่าวสารที่รวดเร็ว ทันแก่การซื้อขายหรือทำกำไรในระยะสั้น อย่างไรก็ตาม นักลงทุนควรพิจารณาถึงความน่าเชื่อถือ และความเป็นไปได้ของข่าวสารหรือข่าวลือต่างๆ ที่ได้รับก่อนการตัดสินใจลงทุนด้วย เพื่อลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

5.3.1.2 การศึกษาในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าข่าวลือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนไม่มากนักน้อย ดังนั้น การซื้อขายในตลาดหุ้นอาจจะมีการทำราคาจากคนบางกลุ่มที่อาศัยความตื่นตระหนกของนักลงทุนที่ซื้อขายหุ้นตามข่าวลือ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองได้ นักลงทุนจึงควรรู้เท่าทันข่าวลือ และลงทุนอย่างมีวิจารณญาณ

5.3.1.3 ผู้ที่เกี่ยวข้องในแวดวงตลาดทุน ซึ่งปัจจุบันมีการให้ความรู้แก่ผู้ลงทุนอยู่แล้วในทุกระดับ อย่างไรก็ตาม อยากให้เพิ่มความเข้มข้นในการให้ความรู้การลงทุนแก่นักลงทุนรู้เท่าทันข่าวลือและสามารถลงทุนเป็นแม่ในสภาวะที่ตลาดผันผวน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 การศึกษาในครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก และส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล แต่ข้อมูลข่าวสารและข่าวลือต่างๆ มีการแพร่กระจายในวง

กว้างทั่วประเทศ ดังนั้น จึงควรมีการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่กว้างขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดมากขึ้น นอกจากนี้ การทำวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการซื้อขายหุ้น เช่น นักวิเคราะห์ และผู้บริหารบริษัทจดทะเบียน อาจจะทำให้ได้รับมุมมองที่หลากหลายมากขึ้น

5.3.2.2 การศึกษาครั้งนี้อยู่ในช่วงที่ตลาดหุ้นผันผวน ซึ่งนักลงทุนอาจจะชะลอการลงทุนในช่วงนี้ หรือประสบกับภาวะขาดทุน จึงทำให้มีกลุ่มตัวอย่างน้อยลง โดยนักลงทุนบางท่านไม่ประสงค์ที่จะเปิดเผยข้อมูล

5.3.2.3 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ควรทดลองศึกษาในเชิงปริมาณ เพื่อวัดผลที่ได้ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เพิ่มมากขึ้น

บรรณานุกรม

“การเงินพฤติกรรม”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.sec.or.th/TH/MarketDevelopment/Documents/Behavioral%20Finance-on%20the%20web.pdf>

ขนิษฐา บัวเทศ. (2541). ข่าวลือในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและอิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

“จิตวิทยากับการลงทุน”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:

<http://fundmanagertalk.com/investmenttalk-investment-psychology-1/>

จุฑามาศ ใจทน. (2555). กลยุทธ์การซื้อขายหลักทรัพย์นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี 2554. การศึกษาเฉพาะบุคคล ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

“ปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุน”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.kasikornsecurities.com/TH/KnowledgeCenter/Investment101/Pages/Investment004.aspx>

ปัทมา ฌรงค์กุล. (2555). ทักษะของผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อความน่าเชื่อถือของข่าวสารที่นำเสนอผ่านทางสื่อออนไลน์. วิทยานิพนธ์ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

รัชนิ รุ่งศรีรัตนวงศ์. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ SET 50. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

วุฒิชัย จำนงศ์. (2523). พฤติกรรมการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ: โดเดียนสโตร์.

“สรุปสถิติสำคัญของตลาดหลักทรัพย์”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:

http://www.set.or.th/th/market/market_statistics.html